

Un estudi internacional avalua el risc de suïcidi en base als trastorns mentals dels progenitors

S'ha realitzat a 21 països, amb resultats molt consistents entre els diferents països, superant el fraccionament de la majoria d'estudis previs.

Barcelona, a 16 de febrer de 2012.- L'estudi ha tingut com objectiu determinar quins trastorns mentals dels pares s'associen amb el suïcidi dels fills, i quins d'aquests trastorns parentals poden ser més importants en el pas de la idea del suïcidi dels fills a la seva planificació o intent. L'estudi ha constatat que tots els trastorns mentals dels pares s'associen a una major tendència a la ideació suïcida dels fills, però tan sols l'ansietat generalitzada i la depressió s'associen amb l'elaboració de plans de suïcidi i amb la persistència en el temps de la ideació suïcida, mentre que la personalitat antisocial i els trastorns d'ansietat dels pares s'associen amb la realització d'intents de suïcidi dels fills i amb la seva persistència en el temps.

“És fonamental considerar el possible risc de conductes suïcides en les famílies en les que els pares pateixen algun trastorn mental, i tenir en compte que el risc augmenta amb cada trastorn addicional que pateixin els pares” explica Jordi Alonso, co-investigador principal de l'equip de recerca espanyol, director del Programa d'Epidemiologia i Salut Pública de l'IMIM (Institut de Recerca Hospital del Mar) i coordinador científic europeu de l'estudi mundial *World Mental Health surveys*.

El treball s'ha desenvolupat en el marc del *World Mental Health (WMH)* a 21 països dels 5 continents, amb una mostra de 109.381 individus que s'han entrevistat personalment per personal entrenat a tal efecte. L'estudi ha considerat moltes dades sobre la salut dels individus entrevistats, com per exemple, els seus propis trastorns mentals i els seus diagnòstics de patologies físiques, el que ha permès una estimació més vàlida de les associacions que s'han estudiat.

El suïcidi és un gran problema de salut pública que, tot i que afecta majoritàriament a persones adultes i d'avançada edat, és la segona causa de mort en adolescents en el món occidental. **Però cal tenir en compte que el suïcidi és en part evitable. La identificació precoç i el tractament adequat dels trastorns mentals són una estratègia preventiva molt important.**

Els resultats d'aquest treball poden ser rellevants per a guiar els futurs estudis que es portin a terme sobre les bases genètiques del suïcidi, incidint en els fenotips psicopatològics que tenen una major associació amb les diferents fases del suïcidi. ***“ En el cas de l'intent i la realització del suïcidi, caldria estudiar la possible base genètica comú entre la manca del control dels impulsos i el suïcidi, centrant-nos menys en els trastorns mentals concrets i analitzant els trets subjacents en aquests trastorns”*** conclou el Dr. Jordi Alonso.

Article de referència

Gureje O et al. *Parental psychopathology and the risk of suicidal behaviour in their offspring: results from the World Mental Health surveys. Molecular Psychiatry* 2011; 16: 1221-33.

Més informació: Rosa Manaut, responsable de Comunicació de l'IMIM, Telf: 618509885 o Marta Calsina, Servei de Comunicació de l'IMIM, Telf: 933160680.